

ת"פ 2823/10/14 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ניקולאי חרנ'ם

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 2823-10-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' חרנ'ם

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

ניקולאי חרנ'ם

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד דפנה קרפל ומיכל בן דוד

ב"כ הנאשם: עו"ד ילנה דובין

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **הכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו**, לפי סעיף 225 לחוק.

ג. **הסגת גבול**, לפי סעיף 447(א) לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בין יום 28.12.13 ליום 2.1.14, הסיג גבול הנאשם אל מחסן בבניין מגורים באמצעות מפתח אשר היה ברשותו, בכוונה לבצע גניבה. באותן נסיבות גנב הנאשם מהמחסן שני זוגות אופניים בשווי כולל של 16,000 ₪ וכלי עבודה. ביום 2.1.14, עת הגיע שוטר למקום מגוריו של הנאשם כדי לעכבו לחקירה, ניסה הנאשם להימלט בעודו רוכב על אחד מזוגות האופניים הגנובים. השוטר נאלץ לעוצרו והצליח לכבול את ידו הימנית בעוד הנאשם משתולל ומתנגד למעצרו.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 42, גרוש ואב לילד. סיים 8 שנות לימוד. הנאשם עלה ארצה עם משפחתו בגיל 22. בארץ מוצאו היה נשוי ואולם התגרש על רקע עלייתו ארצה. התנדב לשירות צבאי ואולם מספר חודשים לאחר מכן שוחרר בעקבות תאונה שעבר. עם שחרורו, עבד

עמוד 1

בעבודות שונות אך התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית לאורך זמן כאשר לפרקים אינו עובד כלל. כיום אינו עובד ונמצא בחופשת מחלה מזה כארבעה חודשים. באשר לביצוע העבירה, לקח הנאשם אחריות חלקית, כאשר לדבריו נטל את האופניים בתום לב, לאחר שמצא אותם בבניין בו עבד כאיש תחזוקה והבין ממנהלו כי מדובר ברכוש לא נדרש. הנאשם מסר כי צורך אלכוהול מגיל 13. לדבריו, פנה לטיפול במסגרת שירותי הרווחה בעירו, ואולם מבדיקה שערך שירות המבחן עלה כי פנה אליהם בחודש יולי 2016 ומאז לא יצר עימם קשר. שירות המבחן התרשם מנאשם מופנם בעל בטחון ודימוי עצמי נמוכים, נעדר רשת חברתית מספקת, המצוי בקשר זוגי לא יציב. הנאשם לא ערך בעבר ניסיונות גמילה ואינו תופס עצמו כמכור והוא בעל מודעות חלקית באשר לקשייו. לפיכך התבקשה דחייה בעניינו בכדי לבחון יכולתו להשתלב בהליך טיפולי. בתקופת הדחיה נמצא הנאשם לא מתאים למסלול בבית המשפט הקהילתי נוכח שלילת נזקקות טיפולית מצדו וחוסר שיתוף פעולה בטיפול. לפיכך המליץ שירות המבחן על ענישה קונקרטי ונמנע מהמלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד דפנה קרפל ומיכל בן דוד, הנאשם יליד 1974, נעדר עבר פלילי. הנאשם גנב רכוש בשווי של מעל 18,000 ₪, על פי התצהיר של נפגע העבירה (ת/1). הנאשם נתפס רוכב על האופניים ואף השתולל והתנגד למעצרו. הערכים החברתיים שנפגעו הינם הגנה על רכוש, פגיעה בסדרי החוק והגנה על השוטרים. מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל של מספר חודשים. הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן על אף שניתנו לו מספר הזדמנויות. שירות המבחן קבע כי הוא אינו מתאים למסלול של בית משפט קהילתי בשל חוסר שיתוף הפעולה והמליץ על ענישה קונקרטי. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר של מספר חודשים לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי שלא יפחת מ- 15,000 ₪.
6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ילנה דובין, הנאשם כבן 42, נעדר עבר פלילי אשר הודה בהזדמנות הראשונה וחסך מזמנו של בית המשפט. הורשע בעבירת רכוש ברף הנמוך. לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים מאז ביצוע העבירה והסיכון שהוא ישוב ויבצע עבירה נוספת הוא נמוך. הנאשם התייבב לכל הדיונים בעניינו והגיע לכל הפגישות בשירות המבחן. הנאשם הינו בן למשפחה נורמטיבית, ערכית ושומרת חוק. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה כנה בגין התנהגותו. לפיכך עתרה ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש צופה פני עתיד.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

7. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
8. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם שמירה על רכושו של אדם (באשר לעבירת הגניבה והסגת הגבול) וכן שמירה על יכולתם של גורמי המשטרה לבצע את תפקידם (באשר להפרעה לשוטרי).
9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף נמוך. הנאשם נכנס אל המחסן, אליו היתה לו גישה, מבלי שגרם לנזק ולקח את הרכוש. בהמשך התנגד והפריע לשוטר שבא לעכבו לחקירה.
10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירות גניבה הוטלו

עליהם עונשים אשר נעים החל ממאסר על תנאי ועד לעונשי מאסר בפועל (ראו למשל ת"פ (ראשל"צ) 25186-08-13 **מדינת ישראל נ' קנטרוביץ** (10.11.15); ת"פ (ת"א) 18987-06-15 **מדינת ישראל נ' סביטקין** (24.6.15), ת"פ (ב"ש) 12814-03-15 **מדינת ישראל נ' דהן** (27.4.15); ת"פ (ק"ג) 56570-05-14 **מדינת ישראל נ' מירונסקי** (25.3.15); ת"פ (רמ') 3079-04-13 **מדינת ישראל נ' רובינשטיין** (24.2.16); ת"פ (נת') 5233-02-16 **מדינת ישראל נ' ביתן** (12.4.16); ת"פ (ק"ג) 48360-07-14 **מדינת ישראל נ' קונסטנטין** (21.7.15); ת"פ (רמ') 52796-03-12 **מדינת ישראל נ' עשהאל** (19.3.15); ת"פ (ק"ג) 58483-03-14 **מדינת ישראל נ' זריהן** (30.11.15)).

11. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם הסיג גבול אל מחסן באמצעות מפתח אשר היה ברשותו וגנב משם שני זוגות אופניים בשווי כולל של 16,000 ₪ וכלי עבודה. בהמשך כאשר הגיע שוטר למקום מגוריו כדי לעכבו לחקירה, ניסה להימלט בעודו רוכב על אחד מזוגות האופניים הגנובות ובהמשך השתולל והתנגד למעצרו. לאור העובדה שהנאשם נכנס אל המחסן באמצעות מפתח שהיה ברשותו, אין ספק כי למעשיו קדם תכנון. הרכוש לא הושב לבעליו ומשכך נגרם למתלונן נזק בגובה הרכוש שנגנב, אשר על פי תצהירו (ת/1) עולה לכדי מעל 18,000 ₪.
12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל ממאסר על תנאי ועד לשבעה חודשי מאסר בפועל.
13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם יליד 1974, גרוש ואב לילד. הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם עלה ארצה בגיל 22, התנדב לצבא ואולם בעקבות תאונה שעבר שוחרר. כיום סובל הנאשם מבעיות בריאותיות פיזיות ונפשיות שונות. הנאשם הודה במיוחס לו והביע חרטה, הגם שבפני שירות המבחן התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. מועד ביצוע העבירה היה בסוף שנת 2013 - תחילת 2014, ואולם כתב האישום הוגש עשרה חודשים לאחר מכן.
15. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להתרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם נעדר מודעות למצבו ושולל נזקקות טיפולית.
16. כמו-כן, נתתי דעתי לעמדת נפגע העבירה, המתלונן, כפי שהובאה בתצהירו, לפיה אין לו עניין בענישתו הקשה של הנאשם, אלא באזהרתו של הנאשם, ובהחזרת אובדנו של המתלונן. סבורני כי יש להעניק משקל משמעותי לעמדה זו.
17. באיזון בין השיקולים השונים, סברתי תחילה כי יש מקום להשית על הנאשם עונש קונקרטי בדמות עבודות שירות ברף המינימלי, ואולם נוכח חו"ד הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם אינו כשיר בריאותית לבצע עבודות שירות, וכן נוכח העדר המלצה לביצוע צו של"צ ובאיזון בין מכלול השיקולים, סבורני כי יש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי לצד קנס כספי משמעותי, אשר יהווה רכיב ענישה קונקרטי ומרתיע לנאשם. כמו-כן, בשים לב לנזק הממוני שנגרם לנפגע העבירה, יש לפצות את

המתלון בשיעור הנזק שנגרם לו.

סוף דבר

18.

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום על עבירת רכוש מסוג פשע.
- ב. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום על עבירת רכוש מסוג עוון, או עבירה כלפי שוטר.
- ג. קנס כספי בסך של 3,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.9.17. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ד. פיצוי בסך 18,000 ש"ח למתלון. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב- 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.2.17 ויועבר למתלון על פי פרטים שתמסור המאשימה.
- ה. חתימה על התחייבות בסך 10,000 ₪, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום כל עבירת רכוש. ההתחייבות תחתם תוך 7 ימים, ואלמלא כן יאסר הנאשם למשך 7 ימים.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' כסלו תשע"ז, 20 דצמבר 2016, בנוכחות הצדדים.